

Συνέντευξη με την Κατερίνα Μανανεδάκη

Τρίτη, 07 Ιουλίου 2020

Η Κατερίνα Μανανεδάκη είναι από τις συγγραφείς που παρακολουθώ ίσως από την αρχή της καριέρας της. Έχει τρομερή φαντασία, χιούμορ και χτυπά φλέβα με κάθε της βιβλίο. Γράφει για θέματα που όλοι συζητάμε, αλλά μέσα από ένα άλλο πρίσμα, ίσως με μια πιο ευδιάθετη ένταση και πάντα στοχεύει στην αφύπνιση μέσω κωμικοτραγικών καταστάσεων που συμβαίνουν στις ηρωίδες της, δίνοντας το έναυσμα να δούμε και την άλλη πλευρά του νομίσματος. Και σε αυτό το βιβλίο, για άλλη μια φορά η Κατερίνα μας κατέπληξε και θέλησα να μιλήσουμε μαζί της για όλα όσα συμβαίνουν γύρω μας ή μέσα στην ίδια μας την οικογένεια. Την ευχαριστώ πολύ για την άμεση ανταπόκρισή της και της εύχομαι πάντα επιτυχίες!

Πώς ήταν η περίοδος του εγκλεισμού; **Μαίρη μου, τι να λέμε τώρα; Μακριά από αυτούς που αγαπάς και σε αγαπούν, με την ανθρωπότητα ολόκληρη να ζει ένα θρίλερ, εγώ δεν ήμουν ανάμεσα σε αυτούς που μαγείρεψαν πολύ, τακτοποίησαν το σπίτι και τα υπαρξιακά τους και πέρασαν... δημιουργικό χρόνο με τον εαυτό τους! Δεν μου άρεσε καθόλου μα καθόλου όλο αυτό και δεν αντέχω, ακόμη και τώρα, να βλέπω ανθρώπους με μάσκες. Το ξέρω πως επιβάλλεται, το κάνω με μεγάλη συναίσθηση του κινδύνου, το «Μένουμε ασφαλείς» είναι προτεραιότητα, αλλά θέλω να βγούμε από όλο αυτό όσο πιο γρήγορα γίνεται. Και τελικά, το μόνο που μας σώζει, είναι να υπάρχει αισιοδοξία και χαμόγελο ενάντια σε όλους και σε όλα.**

Πώς σου φαίνονται όλα όσα διαδραματίζονται τις τελευταίες μέρες; Αντέχουμε άλλο ένα lockdown; **Αν χρειαστεί, φυσικά και θα το υποστηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις και με κάθε δυνατή προσπάθεια. Αλλά σίγουρα δεν θα είναι καθόλου εύκολο. Είμαστε όμως πιο δυνατοί από όσο φανταζόμαστε και είμαστε έτοιμοι να αποδείξουμε πως μπορούμε να νικήσουμε κάθε αόρατο και ορατό εχθρό.**

Ήταν πηγή έμπνευσης για σένα αυτή η περίοδος;

Μμμμ... Όχι. Ήταν πρόκληση. Να ξέρω

πως ζούμε όλα αυτά και να θέλω να προσφέρω σε όλους μας ένα μεγάλο χαμόγελο και μια μεγάλη μεγάλη αγκαλιά. Ανυπομονούσα να βγει το βιβλίο για να φέρει, όπως μου αρέσει να λέω, το καλοκαίρι στην καρδιά μας και το χαμόγελο στα χείλη μας. Κι είμαι πολύ χαρούμενη, γιατί τα μηνύματα που παίρνω δείχνουν πως το έχω καταφέρει. Κι είμαι πολύ μα πολύ ευγνώμων γι' αυτό.

Τι ήταν αυτό που σε έκανε να πλάσεις τη Βαγγελιώ; **Η ανάγκη να υπάρχει μια ηρωίδα που περνάει χειρότερα από μας! Γιατί η Βαγγελιώ έχει να αντιμετωπίσει την παγκόσμια πανδημία αλλά και την έλευση των πεθερικών της στη ζωή της. Χέρι χέρι έρχονται πάντα οι καταστροφές! Πολλά γέλια, πολλά απρόοπτα και ιστορίες από αυτές που μόνο η ζωή ξέρει να γράφει!**

Από πού αντλείς θέματα για τα βιβλία σου; **Από μια εικόνα, μια κουβέντα, μια ιστορία, μια εξομολόγηση, μια έρευνα, από κάτι που θα δω τυχαία στο δρόμο... είμαι παθιασμένη παρατηρητής της ζωής μας. Παρακολουθώ και καταγράφω τα πάντα και μετά τα «ενσωματώνω» στις ιστορίες μου. Γι' αυτό και χαίρομαι πολύ να ακούω το «Μα καλά, βρε Κατερίνα, έχεις βάλεις κάμερες στα σπίτια μας και μας παρακολουθείς»; Νιώθω μέλος κάθε ελληνικής οικογένειας!**

Όταν ξεκινάς ένα βιβλίο, ξέρεις ήδη το τέλος του ή ανάλογα με την περιπέτεια το τέλος έρχεται μόνο του; **Στα πρώτα μου βιβλία έκανα σχέδια και σχεδιαγράμματα και αναλύσεις κι άλλα τέτοια... τεχνικά. Μόνο που στο δέκατο**

έβδομο βιβλίο, έχω συνειδητοποιήσει πια πως οι ήρωες των βιβλίων είναι εντελώς ζωντανοί κι αληθινοί και σε πηγαίνουν πάντα εκεί που θέλουν αυτοί να πάνε. Είναι μια μαγική διαδικασία και πάντα χαμογελώ μόνη μου, όταν γράφω και έχω σκεφτεί ένα τέλος για την ιστορία και πάντα μου προκύπτει ένα εντελώς διαφορετικό. Η γραφή είναι μια μοναχική και ταυτόχρονα μαγική διαδικασία.

Όταν εσύ γίνεσαι αναγνωστικό κοινό, τι βιβλία σου αρέσει να διαβάζεις; Είμαι... **αχόρταγη αναγνώστης!** Παντού, σε όλο το σπίτι, υπάρχουν ανοιχτά βιβλία. Ανάλογα με την εποχή και τις ανάγκες μου, βυθίζομαι σε διαφορετικού είδους ιστορίες. Φυσικά χιουμοριστικά βιβλία, αστυνομικά, πολλά βιβλία ψυχολογίας και γενικά βιβλία, βιβλία, βιβλία. Είναι τα δικά μου παράθυρα διαφυγής από την καθημερινότητα.

Ο τρόπος που γράφεις είναι βαθιά χαραγμένος από το χαρακτήρα σου; Θεωρείς τον εαυτό σου δύσκολο ή εύκολο άνθρωπο;

Σίγουρα και στη ζωή μου είμαι ένας άνθρωπος που βλέπει το ποτήρι πάντα μισογεμάτο, μη σου πω εντελώς γεμάτο και τη βρύση ανοιχτή να τρέχει! Βρίσκω πάντα κάτι θετικό σε όλα και γενικά αυτοσαρκάζομαι πολύ. Το χιούμορ είναι ουσιαστικό συστατικό της καθημερινότητάς μου. Γενικά, προσπαθώ να ζω στο φως και να είμαι αισιόδοξη. Αν και... δεν νομίζω πως είμαι «εύκολος άνθρωπος». Είμαι παράξενη, περίεργη, ανυπόμονη και τις νύχτες πετάω με το σκουπόξυλό μου στον ουρανό και σκορπίζω χρυσόσκονη στα αστέρια!

Τι πιστεύεις πως χρειάζεται η ελληνική οικογένεια για να μην μας τρελάνει; Υπομονή, κατανόηση και αγάπη. Που δεν είναι και εύκολο να τα συνδυάσεις, αλλά η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία! Να σου πω όμως και κάτι, Μαίρη μου; Δεν περαπάνω. Λίγη τρέλα είναι αλατοπίπερο για την καθημερινότητά μας. Για μένα το πιο σημαντικό είναι να μοιραζόμαστε το πώς νιώθουμε και να μην έχουμε αποθημένα, θυμό και πικρία. Κράτα με να σε κρατώ να ανεβούμε στο βουνό, που έλεγε και η γιαγιά μου.

Τι σου δίνει ώθηση να συνεχίζεις στο μονοπάτι της συγγραφής;

Η ανάγκη να μοιραστώ όλα αυτά που στριφογυρίζουν στο μυαλό μου. Ιστορίες, άνθρωποι, καταστάσεις... Κάθε χρόνο λέω «Φέτος δεν θα γράψω, θα ξεκουραστώ» και κάθε καλοκαίρι έχω ολοκληρώσει ένα βιβλίο που περιμένει ανυπόμονα τη θέση του στο ράφι του βιβλιοπωλείου. Κι επειδή φέτος είναι πραγματικά μια δύσκολη χρονιά, θέλω να ευχηθώ σε όλους, υγεία,

υπομονή, ελπίδα και αγάπη. Καλό καλοκαίρι με χαμόγελο και πολλά «χαμογελαστά βιβλία»!

Μαίρη Ζαρακοβίτη